अविनोद *m.* Trübseligkeit, Langeweile.
अविभक्त ungeteilt, in Gütergemeinschaft lebend.
अविभावित nicht deutlich wahrgenommen, unerkennbar.
अविभ्रम ohne Koketterie, unaffektiert.
अवियुक्त ungetrennt, von (*Instr.*).
अविरत nicht ablassend, ununterbrochen; *n. adv.*
अविरल dicht, häufig; *n. adv.*
अविरह *m.* Nicht-Trennung; Zusammenbleiben.*
अविरहित nicht verlassen, ungetrennt.
अविरुद्ध ungehemmt, unverpönt; nicht in Widerspruch stehend mit (*Instr. o.* —°).
अविरोध *m.* kein Widerspruch mit, — Nachteil für (—°).
अविरोधिन् ohne Widerspruch mit, — Nachteil für (*Gen. o.* —°).
1. **अविलम्ब** *u.* °**न** nicht zögernd.
2. **अविलम्ब** *m.*, °**न** *n.* das Nichtzögern.
अविलम्बित nicht säumig, unverzüglich, schnell; *n. adv.*
अविलम्बिन् schnell eintreffend.*
अविलम्ब्य ohne zu zögern.
अविवाह nicht in der Ehe lebend (*Vieh*).
अविवाहिन् nicht zur Ehe passend.
अविविक्त unentschieden.
अविविनन्त् sich nicht abwendend; wohlgeneigt.
अविशङ्क *u.* °**शङ्कित** ohne Bedenken, ohne Scheu, arglos.
अविशङ्का *f.* kein Bedenken, keine Scheu.
अविशद् undeutlich.
अविशिष्ट nicht verschieden. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*
अविशेष unterschiedslos; *m.* kein Unterschied. °**षेण** *u.* °**षतस्** ohne Unterschied, im Allgemeinen.
अविशेषित nicht spezificiert.
अविश्रम, °श्रान्त *u.* °**श्राम** rastlos, unaufhörlich.
अविश्वसनीय unzuverlässig. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*
अविश्वास misstrauisch; *m.* das Misstrauen.
अविश्वासजनक Misstrauen erregend.*

1. **अविष** *n.* kein Gift.
2. **अविष** ungiftig.
अविषम nicht ungleich; gleich.
1. **अविषय** *m.* kein Bereich, kein Objekt, Nicht-O., unausführbares Ding für (*Gen.*).
2. **अविषय** kein Objekt habend.
अविषयमनस् dessen Geist auf kein Objekt gerichtet ist, unweltlich gesinnt.
अविषयीकरण *n.* Nichtobjektivierung (*ph.*).
अविषह्य unerträglich.
अविषाद *m.* Unverzagtheit; °**दिन्** unverzagt.
अविष्टम् *s.* **अव्**.
अविष्ठ sehr gern annehmend.
अविष्या Begierde, Eifer; **अविष्यु** gierig.
अविस्पष्ट unklar, trübe; *n. adv.*
अविह्रल unerschüttert.
1. **अवीर** unmännlich.
2. **अवीर** männerleer; *n.* Männerleere.
अवीर्य schwach, machtlos.
अवृक harmlos; *n.* Sicherheit.
अवृजिन truglos (*eig.* nicht krumm).
अवृत्ति *f.* Mangel an Lebensunterhalt
अवृषण hodenlos.
अवृष्टि *f.* Regenmangel, Dürre.
अवेक्षण *n.* Hinblick auf, Sorge um (*Gen.*).
अवेक्षा *f.* Vorsorge, Rücksicht auf (*Loc.*).
अवोचम्, °चस्, °चत् *s.* **वच्**.
अव्य *Adj.* Schaf-, wollen; *n.* Somaseihe.
अव्यक्त unerschlossen, unbestimmt, undeutlich. °**रूप** von unbestimmter Form *o.* Art.
अव्यग्र unbekümmert, ruhig; *n. adv.*
अव्यथि nicht wankend.
अव्यभिचारिन् unfehlbar.
अव्यभीचार treu (*in der Ehe*); *m.* Treue.
1. **अव्यय** *m.* das Nichtausgeben.
2. **अव्यय** unvergänglich, unveränderlich; *n.* ein Indeclinabile (*g*).
अव्ययात्मन् von unvergänglicher Natur.
अव्ययीभाव *m.* adverb. Compositum (*g*).
अव्यवधान *n.* das Nichtdazwischentreten.
अव्याकृत ungesondert.
अव्याज *m.* kein Falsch; *Adj.* ohne Falsch, natürlich.